

SZEGED

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 egy évre 9.10 kor. | Negyedévre 225 kor.
 fél évre 450 „ | Egy hónapra 75 „

Megjelenik naponként délután.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
 Kölcsey-utca 6. • Telefon 13-33.

Karlista-tüntetést akartak rendeztetni az egyetemi ifjúsággal.

BUDAPEST, jan. 7. A *Virradat* írja: A joghallgatók segítőegyesületének az egyetem aulájában tegnap délután megtartott viharos gyűlésén szó volt arról, hogy azt az ifjúságot, amelynek nagyrésze volt a legutóbbi királypuccs lefolyásában, karlista-tüntetésre akarták rábírní, egy, az est folyamán tartatni szándékolt bál alkalmával. A gyűlésből kifolyólag a bálát bizonytalan időre elhalasztották.

Ostenburg fogva marad.

BUDAPEST, jan. 7. A *Magyar Hírlap* írja: Ostenburg őrnagy szabadlábra helyezés iránti kérvényét Nagy Pál tábornok, hadsereg főparancsnok elutasította. Az elutasítás ellen Ostenburg védői a hadsereg főügyészségéhez felebbezéssel éltek.

Bethlen nem lovagiaskodik a Fehér Könyv miatt.

BUDAPEST, jan. 7. A *Magyar Hírlap* írja: Hír szerint Rakovszky István és Sigray Antal a Fehér Könyv egyes kitételei miatt Bethlen miniszterelnököt provokálni szándékozik. Beavatott körökben erről semmitsem tudnak s az ott szerzett információk szerint a szóbanforgó kérdés nem is képezheti lovagias eljárás tárgyát annál kevésbé, mert az azzal kapcsolatos ügyek bírói eljárás alatt állanak.

A legfelsőbb tanács elé kerül az olasz—jugoszláv viszály.

RÓMA, jan. 7. (M. T. I.) Félhivatalos jugoszláv helyről jelentik, hogy a jugoszláv kormány az Olaszországgal lévő feszült helyzet ügyében a legfelsőbb tanácshoz fordul és remélik, hogy a legfelsőbb tanács Jugoszláviának teljes elégtételt ad.

Előkészületek az Ausztriával való tárgyalásokra.

BUDAPEST, jan. 7. (M. T. I.) Pénteken délelőtt gróf Bethlen István miniszterelnök elnökelete alatt a miniszterelnökségen értekezlet volt, melynek tárgya az Ausztriával legközelebb felveendő tárgyalások anyagának előkészítése volt. A tárgyalásokon a velencei egyezményből folyó pénzügyi, gazdasági, stb. kérdések kerültek szóba.

Nagyszébenben ismét elítéltek négy magyar mártírt.

BUKAREST, jan. 7. (Saj. tud.) A nagyszébeni román hadbírószék Tomori Mihályt és Jenei Lászlót 6—6 évi, Pataki Jánost és Novák Györgyöt 7—7 évi fegyházbüntetésre ítélte. Mind a négy magyar fiatalember az Arad—Csanádi Vasút főtisztviselője, akik ellen az volt a vád, hogy helyzetjelentéseket adtak le a magyar hatóságoknak a román politikai, katonai és gazdasági állapotokról.

A földbirtokrendező bíróság eladatja a város tápéi birtokát.

Kárba vészett a város és a szegedi kisgazda-kormány minden erőlködése. — A tápéi nincstelenek örömmünnepe. — Andaházy Kasnya Béla választói körében. — Nyolcórás vita után kudarcot vallott a város politikája. — Elesik a Wimmer-féle indítvány is. — Nagy pénzügyi akadályok a földreform keresztülvitele előtt. — A tápéi képviselő interpellál emiatt a Házban.

SZEGED, január 7.
 (Saját tudósítónktól.)

Wimmer Fülöp földeladási indítványa hajótörést szenvedett a minap a mezőgazdasági bizottság ülésén, de ezzel ez az óriási jelentőségű probléma nem dőlt el végérvényesen. Amint tudniillik Wimmer a város pénztárának előnyére sürgős és igenlő határozattal meg akart előzni, az a tegnapi nap folyamán Tápé község-házában bekövetkezett: a földbirtokrendező bíróság kimondotta a város összes tápéi ingatlanainak megváltását a földbirtokreform kategórikus elosztása szerint, a földet igénylő nyolcszáz tápéi nincstelen javára. A tápéi nincstelenekről szólván, nem mulasztathatjuk el megjegyezni, hogy aligha találni ma Magyarországon olyan szomorú gazdasági állapotok között tengődő községet, mint a város közvetlen szomszédságában fekvő Tápé. A hét és félezer lakosú falunak alig van háromezer hold birtoka. A falu leggazdagabb embere egy negyvenholdas gazda és ő az egyetlen „vagyonos” polgára a falunak. Lerongyolódott földmunkások, ötházas bérlok képezik a lakosság tömeg részét, amely mindig híres volt munkaszeretetéről. Ma pedig nincs munka. Örgöf Pallavicini és a város óriási birtokai ölelik körül a községet és elzárják a lakosságot a munka lehetőségétől. A gyékényfonás sem hajt már hasznát ma, úgy hogy Tápé lakosságának zöme a legborzalmasabb nyomorral küzdök.

El kellett ezt mondanunk azért, hogy a város ellen az utóbbi időben megindult mozgalomnak szenvedélyességét megmagyarázhassuk. Tápé lakosságának az a heves és széleskörű törekvése, hogy a tápéi rétet a maguk számára megszerezék a várostól, egyedül a nyomor szervező erejének, a kényszerűség és elkeseredettség túlfokozottságának tulajdonítható. Ez az elkeseredettség indította utba azt a küldöttséget is, amely a földmivelésügyi miniszternél tiszteltetett hetekkel ezelőtt és kérte, hogy vagy a városi, vagy a Pallavicini-birtok osztassék ki számukra a földbirtokreform alapján. A miniszter erre a célra a város 4500 holdas birtokát jelölte ki és tegnap reggeltől estig ebben az ügyben folytatta le Tápén a földbirtokrendező bizottság döntő tárgyalását, amely már a negyvenkettedik ilyen tárgyalás az országban.

A résztvevők.

Reggel kilenc óra előtt sűrű csoportok ólálkodtak már a tápéi köz-

ségháza előtt. A döntő nap a létérdekek örök bajvívásában szenvedőket kicsalta a törvény házikója elé. Bent, a községháza tanácstermében megkezdődött már a tárgyalás. A bizottság elnöke dr. Grecsek Ede szentesi bíró volt, a földhözjuttatók gazdasági szakértője Nickel János, a város gazdasági szakértője Várkonyi Jenő voltak. A bizottság többi tagjai: Zboray Bertalan gazdasági főfelügyelő és dr. Dózsa István dorozsmai főszolgabíró. Tápé község képviselőiben jelen volt Kozma Mihály bíró, Legény István gazdasági felügyelő és a Magyar Földhitelintézetek részéről Davidovics György gazdasági főfelügyelő. A város érdekeit dr. Somogyi Szilveszter polgármester és dr. Turóczy Mihály tiszti főügyész védte, de jelen voltak a földet igénylők megválasztott képviselői és Andaházy Kasnya Béla nemzetgyűlési képviselő is, aki választói érdekében utazott le a tárgyalásra.

Nem egyezkedünk!

A bizottság tárgyalás alá vette a földhözjuttathatók kérelme alapján az Országos Földbirtokrendező Bíróság által elrendelt és Szeged város tulajdonát képező tápéi ingatlanokra vonatkozó kérdését.

Elnök: Kötelességem mindenkelelőt megkérdezni a felektől, miután ez a punctum saliens az egésznek, van-e kilátás egyezségi eljárásra.

Somogyi polgármester: Ezt a földet 1247 óta és királyi adományozási jogon bírja a város és ehhez az ősi rőghöz továbbra is ragaszkodni kíván. Tekintettel arra, hogy ezt a birtokát ötholdas parcellákban már évtizedek óta akként hasznosítja a város, hogy azokat hosszú lejáratú haszonbérletbe adja, a földhözjuttathatók ezekből az ingatlanokból állandóan haszonbérletnek, így tehát a város tökéletesen eleget tesz a törvény kívánalmainak. De főleg az a körülmény, hogy a kérdéses parcellákat elsősorban is tápéiaknak adják bérbe, lehetőleg olcsón és tulnyomórészen, már ez is kizárja a tápéi földek eladásának szükségességét. A város minden erejével ragaszkodik ősi birtokához, de a tápéiaknak nem is lehet érdekük, hogy ez az olcsón bérelhető föld eladásra kerüljön. Mert mit csinálnak majd akkor, ha a súlyos kölcsönökkel terhelt földdel nem tudnak boldogulni? Kénytelenek lesznek eladni idegeneknek és akkor se föld, se olcsó bérlet. A város látja ezt a veszedelmet és ezért éppen a tápéiak érdekében nem hajlandó a földet megváltásába beleegyezni.

Szabadna nekünk is!

Molnár István, az egyik legavatottabb tápéi kisgazda válaszolt a polgármesternek. Szabadna nekünk is, kérem? Nem egészen úgy van az, ahogy a polgármester ur mondja, mert ötholdas parcellák helyett 50—60 holdas parcellákhoz is jutnak némelyek. Nagyon szeretnénk mi az alapszabályokat látni, mert itt sok minden történik, ami nem helyénvaló. Nem a tápéiaknak jut itt a föld, hanem idegeneknek, akik 2—3 parcellát is megvesznek egymásután! Felszólaltunk a gazdaszurnál, de azt mondta, hogy ehhez semmi közünk. Aki többet ad, azé a föld. Megtörtént, hogy egy Cukor János nevű megvett hatvan holdat, azután 400,000 korondért tovább adta. Az is megtörtént, hogy egy Galiczner Márton nevű kivette a földet, hogy megszüadulhasson a katonaságtól, aztán kiadta olcsón al-bérletbe vagy hevertette a földet és nem nőtt azon egyéb csak bujtorjány. Így semmizik ki a szegény embert.

Elnök: Szóval a spekulánsok miatt nem tudtak a földhöz jutni.

Hivatásos licitáló a fiákkeren.

Nagy Mihály, rokkant: Négy napig kísértem az árverést. Földet akartam venni. De egy városi ur, aki a gazdasz ur mellett állt a fiákkeren, mindenkire rálicitált 2—300 koronával. Emiatt sokan elestek a régi bérletüktől is, mert nem bírja ki ezt a szegény ember.

Elnök: Tehát mesterséges felhajtókat vittek ki?

Többen: Igen, az a tisztviselő ígért, aki a gazdasz ur mellett volt.

Elnök: És kié lett ez a föld?

Nagy: Nem tudtuk azt mink, csak egyszer láttuk, hogy kik dolgoznak benne. Galiczner, meg a többi. Mink meg kiesünk a földből és el-mehetünk cséplő-meg aratómunkásnak más vidékekre. Azért ragaszkodnánk ehhez a földhöz, mert itt van a határban közel.

A hatóság nem tud semmit.

Bejelentette ezután a polgármester, hogy a város tanácsának nincs tudomása arról, hogy bármilyen irányban visszaélések történtek volna, mert ha a bérlo titokban átadja a földet valakijének, arról a hatóság nem tehet és az a bérlo büne. Már csak azért sem lehetett visszaélés, mert panaszra sohase jöttek hozzánk, pedig bizonyosan orvosoltuk volna a bajt. Az a ráigérés sem lehetett veszedelmes, mert a legmagasabb bérösszeg 345 korona.

Kasnya Béla: 1020 korond is van.

Somogyi: A városnak az volt a becsületes intenciója, hogy a tápéiak földhöz jussanak.

Molnár István: Mikor küldöttséget küldtünk a polgármester urhoz, el-küldött bennünket azzal, hogy azé lesz a föld, aki többet ad érte. Ez volt a város intenciója.

Kasnya Béla: Nem vonom két-